Tu em mantens la llàntia encesa

Per GloriaA el dt., 31/01/2023 - 00:00

Tu em mantens la llàntia encesa.
Fe.

La llàntia amb llum viva o dèbil.
Llum encesa que ens deixa veure el camí.

Llum que
ens acompanya en la nit
fins que arriba el dia.

Llum que ens il·lumina
la mà oberta del germà que ens ajuda.

Llum que
ens fa veure el Crist en aquell camí,
en aquell afer,
en aquell home o
en aquella dona...

La fe, una llàntia encesa.

Tens por que s'apagui?

No.
Col·locada al bell mig del poble,
ben enlaire,
la comunitat se'n gaudeix.

Tota la família viu en una sola llum,
en una sola fe,
és llum que agermana,
és llum que engendra amor,
és llum que dona serenor a la vida de convivència,
que posa paraules assenyades als llavis.

La fe informa tota la vida.

És la fe compartida la que parla sense por
perquè no vacil·la,
perquè es ferma.

La fe compartida és llum que dona ciència,
saviesa i amor.

Tu em mantens la llàntia encesa.

Maria Alavedra